

AUDENTES ERAKOOL

Uued raamatud, aprill 2018

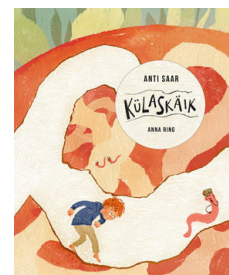
Lasteraamatud

ANTI SAAR „KÜLASKÄIK“ (2017)

Kevadel vanaema kaotanud poiss läheb sügisel maale vanaisale seltsiks. Aias lööb ta hambad mahlasesse õuna.

!.../ "Aga just siis, kui olin hambaid õuna sisse löömas, märkasin ma selle sees ussiauku ja kuulsin augustuult imepeenikest pininat. Vaatasin terasemalt ja nägin, et ussiaugu serval seisab pisike õunauss, kaks sõrme suus nagu pätipoistel vanades lastefilmides, ja vilistab. Oleksin ehmatusest õuna äärepealt maha pillanud. Uss viipas mulle, et ma talle järgneksin, ja oli hetke pärast augustuult kadunud. Mis siis ikka, mõtlesin mina, kui kutsutakse, tuleb minna. Võtsin ketsid jalast ja pugedin ussiauku." !.../

Tegemist on isesuguse raamatuga, kuhu on stantsitud eri asetusega augud, markeerimaks õunaussi käike ja mälestuste labürinti.

Noortekirjandus

ELIIS GRIGOR „TEIBITUD SUU“ (2017)

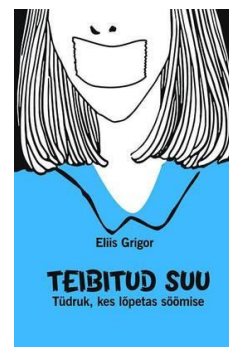
Kui Eliis oli 14-aastasena anoreksia diagnoosiga haiglaravil, otsustas ta hakata oma teadmisi söömishäiretest ja haiglas kogetust kirja panema. Oma päeviku põhjal kirjutas ta aasta hiljem käesoleva raamatu. See on valus ja lõbus lugu ühest tänapäeval kiiresti levivast raskest haigusest ja paranemise pikast teekonnast tundliku teismelise pilgu läbi.

Miks sattus andekas neiu ravile psühhiaatrikliiniku söömishäirete osakonda? Kuidas söömishäireid ravitakse? Mis piitspeenikesi palatikaaslasid rõõmustas ja kurvastas? Millist käitumist soovisid nad oma tuttavatelt ja lähedastelt?

Psühhiaater Henel Paadik kirjutab raamatu järelsõnas, et söömishäiretesse haigestumine sageneb kogu maailmas, sealhulgas Eestis, ja sageli avalduvad need haigused juba noorukieas. Söömishäired on statistika kohaselt kõige suurema suremusega psühhiaatriliste haiguste grupp. Seetõttu suhtuvad spetsialistid neisse väga tõsiselt ning püüavad ravi alustada haiguse võimalikult varases staadiumis. Ravi muudab aga keeruliseks asjaolu, et patsiendid on osavad oma haigust varjama.

Eliis ütleb saatesõnades: „Mulle on tähtis, et sa seda raamatut loeksid, sest loodan, et see aitab sinul varakult ära tunda söömishäiretega seotud salakavalate haiguste tundemärke ja julgustab sind arsti poole pöörduma varem, kui mina seda tegin. Samuti loodan, et terved inimesed saavad selle raamatu abiga aru, mis toimub toitumishäirete käes vaevlejate sees ja millist võitlust me oma haigusega iga päev peame.“

Mõtlemapanev raamat, mis võiks jõuda nii noorte kui ka nende vanemate lugemislauale.

AUDENTES ERAKOOL

Suurtele

GAÉTAN SOUCY „VÄIKE TÜDRUK, KES ARMASTAS LIIALT TULETIKKE“ (2017)

Kusagil karmi kliimaga nimetus põhjamaa paigas, suures ja üksildases maavalduses ning muust maailmast täielikus eraldatuses elanud laste elu pöörab pea peale isa ootamatu surm. Üks lastest peab päevikut ja selles omalaadses kroonikas hakkab tasapisi kooruma tõe valduste elu ja selle elanike kohta, milles on nii huumorit kui eksistentsiaalset traagikat. Gaétan Soucy romaanis on mängulisust ja pinget, see on ühteaegu lummas ja õudutekitav lugu, kus miski pole nii nagu esmapilgul paistab.

Gaétan Soucy (1958–2013) on üks tunnustatumaid tänapäeva Kanada kirjanikke. Sündinud Montréalis, õppis ta ülikoolis matemaatikat, astrofüüsikat ja filosoofiat. Ta õpetas filosoofiat ning avaldas neli romaani, ühe näidendi ja ühe jutustuse. Tema teosed on võitnud auhindu ja neid on tõlgitud paljudesse keeltesse. Romaani **“Väike tüdruk, kes armastas liialt tuletikke”** ilmumist on kriitikud nimetanud kirjanduslikuks sensatsiooniks, nii selle filosoofilise sügavuse kui keelelise mängulisuse tõttu ja küsitluste põhjal on see tänaseni üks Kanada prantsuskeelsete lugejate armastatumaid romaane.

“See on lihtsalt kohutav, kui ilus see on. Keel, mis on ühteaegu täiesti uus ja vana nagu maailm ise, tark nagu raamat ja naiivne nagu sündimine.”

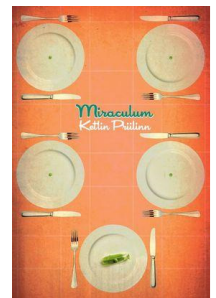
–Pierre Lepape

KETLIN PRIILINN „MIRACULUM“ (2015)

Mirjam pidi terve oma lapsepõlve hoolt kandma nooremate õdede-vendade eest, sest alkoholilembesemal emal polnud lastest sooja ega külma. Nüüd, lõpuks ometi iseseisev, naudib ta täiel rinnal vabadust ega taha kodus elatud aja peale mõeldagi. Kui aga ema ootamatult sureb ja ilmneb, et tema neljal alaealisel lapsel pole kellegi juurde minna, tuleb neil seista silmitsi väga raskete valikutega. Kas saata õed-vennad lastekodusse või püüda kogu koormaga jälle ise hakkama saada – taas kord omaenda elu ohvriks tuues?

Ma pole kunagi tahtnud emaks saada. Mitte ealeski. Lapsepõlves kogetud pidevast emamängimisest oli enam kui küll ning üksnes mõtegi samasugustest kohustustest ja vastutusest tekitas minus tülgastust ja õudusvärinaid. Kodust lahkumine oli tähendanud mu jaoks imelist vabanemist, võimalust lõpuks ometi elada üksnes iseendale. Seda võimalust ei kavatsenud ma enam kunagi käest lasta. Minust pidi saama üksik, ainuüksi endast sõltuv ja ainuüksi oma isiklike vajadustega arvestav naisterahvas, kelle ellu kuulub töö, mõned toredad hobid, head sõbrad ja ehk ka mingi vahva lemmikloom, kes ei nõua palju tegelemist.

AUDENTES ERAKOOL

JELENA AHTJORSKAJA „PAANIKA KOHVRIS“ (2015)

Nasmertovid kolisid Odessast Brighton Beachile Brooklynis tohutu lõplikkuse tundega, kuid avastasid siis, et lõhe vana ja uue maailma vahel pole sugugi nii selgepiiriline, nagu nad olid arvanud. Pärast Nõukogude Liidu kokkuvarisemist piisas tagasipöördumiseks lennukipileti ostmisest, samas kui venelastele kuuluvatest poodidest neid vastu võtnud linnajaos võis leida isegi kõige vähemtähtsaid koduseid tarbekaupu.

Kunagi oli “Ameerika unelma” poole püüdlemine tähendanud kõigest loobumist, kuid kas toimib see unelm ka siis, kui minevik keeldub muutumast kaugeks ja müütiliseks, jäädes alatiseks häirivalt käeulatusse? Kui Nasmertovite pere vanemad liikmed saavad endale lubada vaid tulevikku vaatamist, kõrgemale pürgimise reeglite õppimist, siis pere kõige noorem võsuke, Frida, ei saa kuidagi muidu, kui peab vaatama minevikku – ja esitama oma vaestele vanematele ilmselgelt liiga palju küsimusi.

JELENA AHTJORSKAJA sündis 1985. aastal Odessas, kuid kasvas üles Brooklynis, Brighton Beachil. Ta on omandanud magistrikraadi kaunite kunstide alal Columbia ülikoolis ja saanud Poseni fondi kirjandustipendiumi ning tema loomingut on ilmunud ajakirjades n+1, The New Republic, Triple Canopy ja mujal. Ta elab New Yorgis.

Pedagoogiline kirjandus

JENNIFER MOORE-MALINOS, GUSTAVO MAZALI „NII PALJU TUNDEID“ (2018)

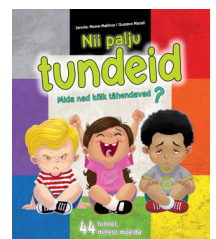
KUIDAS SELETADA VÄIKELASTELE TUNDEID

Kirjastusel Pilgrim on suur rõõm teada anda, et ilmunud on uus TUNNETERAAMAT just lasteaiavanuses lastele. See on heaks abimaterjaliks kõigile lasteaiakasvatajatele, eripedagoogidele ja tugisikutele, kes igapäevaselt väikelaste ja nende emotsioonidega kokku puutuvad. Raamatus on kirjeldatud 44 tунnet ja koos selgete illustratsioonidega on see väärt abimees, et ehitada silda lapse ja õpetaja vahele, aga ka lapse ja tema tunnete vahele.

Jennifer Moore-Mallinos on Kanada päritolu lasteraamatute autor, kes kirjutab väikelastele mõeldes alates 2001. aastast. Ta on lõpetanud ülikoolis sotsiaaltöö eriala ja tema raamatute fookuseks on väikelaste sotsiaalsed oskused elus hakkamasaamisel: tunnetega ümberkäimine, endast teadlikuks saamine, teistega arvestamine. Ta on abikaasa ja kolme lapse ema ning paljud teemad on saanud inspiratsiooni ta enda või sõprade pereelust, mis teevad ka tema raamatud argiselt lähedaseks ja kergesti mõistetavaks.

Isegi, kui põhjamaise rahvana võiksime küsida, kuidas nii palju tundeid, tervelt 44!, meisse ära mahub, siis ometi pole ei me ise ega meie lapsed psühholoogiliselt sugugi teistmoodi „üles ehitatud“ kui iga teise rahvuse esindajad. Tihti me lihtsalt ei hooma, et ka näiteks väsimus, tüdimus ja igavus on tunded, millega on vaja tegeleda. Mida tähendab ujumisekartus ja pimedusehirm, ning kuidas seda lapsele seletada. Tundmata tunded muutuvad agressiooniks, see-eest tunnetest teadlikuks saamine on ainuke õige võti iseenda ja teiste paremaks mõistmiseks. Raamat aitab käsitleda tundeid rühmas või lapsega individuaalselt siin ja praegu. Sõbralikud ja emotsionaalsed joonistused aitavad tунnet visualiseerida ja on õpetajale heaks giidiks, et koos lapsega suunduda orienteerumismängule tunnete kirjus maailmas.

See on heaks abimaterjaliks kõigile lapsevanematele, lasteaiakasvatajatele, eripedagoogidele ja tugisikutele, kes igapäevaselt väikelaste ja nende emotsioonidega kokku puutuvad.

AUDENTES ERAKOOL

DANIEL J. SIEGEL „AJUTORM. TEISMELISE AJU JÕUD JA SIHT“ (2018)

Teejuht tärkava meele mõismiseks vanuses 12-24

Tavaliselt räägitakse puberteedist kui hormoonide kontrollimatust möllust, mille vastu aitaks pigem lapsevanemal endil paariks aastaks kõrvaklapid pähe panna.

Doktor Siegeli raamat kummutab arvukad müüdid ja väärarusaamad sellest, mis toimub teismelise organismis ja aitab leida lahendusi, mis viivad koostööni ning pakuvad tuge kummalgi pool põlvkondade rindejoont olijatele.

Kuidas pöörata laste kõige keerulisem arenguperiood võimalikult tulemuslikuks ning mõlemale osapoolle stressivabaks? Esiteks tuleb puberteedist rääkides vaadata senistest arusaamadest sootuks pikemat perioodi ja teiseks ei ole emotsionaalse intensiivsuse, piiride kompamise ja suhtlusringi avarumise aeg kindlasti võrreldav „hulluks minemise“ ega „ebaküpsusega“, mida enamik vanematest hirmuga ootavad. Aju-uuringutel põhinev murranguline teos avab uksi omavaheliseks suhtluseks ning aitab ära hoida siiani vältimatutena tundunud põlvkondadevahelisi konflikte.

„Daniel J. Siegel on lastearst, psühhiaater ja teadlane, kes annab praktilisi näpunäiteid ja lootustandvaid juhiseid nii noorukitele kui nende vanematele. Soovitan seda raamatut tungivalt kõigile teismelistele ja neile, kes noortest hoolivad.“

Maire, Riis, traumaterapeut, laste ja noorte kriisiprogrammi juht

Spordibiograafiad

BRIAN WINTER, PELE „PELÉ. MIKS JALGPALL ON OLULINE“ (2015)

Pelé, kodanikunimega Edison Arantes do Nascimento sündis 23. oktoobril 1940 Trêscoraçõesis Brasiilias ning oli Brasiilia jalgpallikoondise ründaja. Ta on kolmekordne maailmameister ning samuti on Pelé on valitud ka 20. sajandi parimaks jalgpalluriks.

Raamat räägib väikese poisi sirgumisest väga hinnatud jalgpalluriks, tema lapsepõlvest, kooliajast ning jalgpalluri karjäärast.

